

Изобщо мжжкитѣ членове на задругата сѫ роднини по кръвъ; но когато въ нея има много момичета, то случва се че те се женятъ и приведжватъ единъ-двама, които получаватъ правата на другите членове.

Въ такъвъ видъ и подъ управата на разуменъ домакинъ, задругите сѫ достигали до голъмо благосъстояние. За жалостъ, условията на днешния животъ разрушаватъ това патриархално общежитие и то ще изчезне, както сѫ изчезнали много други прекрасни работи отъ миналото.

СЕДЯНКА

Седянките сѫ вечеринки на които се събиратъ моми и момци, за да прекаратъ весело дългите зимни нощи, да се опознаятъ по-отблизо и да се уговорятъ за случай на женитба. Момите идватъ на седянки съ хурки или принадлежности за плетене чорапи или шевици, та по такъвъ начинъ съединяватъ приятното съ полезното. Момците идватъ безъ работа, така само, на приказки, на сгледи и закачки, резултатите на които въ повечето случаи водятъ къмъ вѣнчило. Въ нѣкоя отъ селските кѣши, дето случайно отсѫтствува мжжетѣ, съ разрешението на майката се събиратъ ужъ тайно момите да прекаратъ задружно вечеръта. Момците обаче, лесно узнаватъ мястото на седянката, отиватъ тамъ неканени и почватъ да тропатъ на портите. Тѣхъ не ги пушатъ отведенажъ: но следъ кратки молби и заканвания, отварятъ имъ вратата. До като влизатъ и се разсядватъ момците, момите стоятъ прави, следъ което насядатъ и тѣ и тогава се започватъ разговорите и закачките помежду имъ. Стопанката на кѣщата присѫтства тамъ, въ качество пазителка на благопристойността. Едно време, когато нравятъ бѣха по-строги, седянките ставаха по-често и имаха по-другъ характеръ на развлечение отъ колкото днесъ. При все това, присѫтствующата домакинка и днесъ още запазва достатъчно благопристойността. Следъ разговорите се започватъ разкази за случаи изъ живота, или смѣшни историйки, презъ което време се размѣнятъ погледи и знакове между симпатизиращите се моми и момци. Тукъ нѣкой отъ момците изважда каваль или трамбура, и настѫпва музикалната часть на седянката, последвана